

Conferentie van het Conciliair Proces binnen de EBG–ECP

Thema: Interreligieuze dialoog

Neuwied, 27–30 oktober 2016

Dit jaar was het thema : Interreligieuze dialoog - In gesprek gaan met en wederzijds begrip tonen voor gelovigen van andere religies: de Islam, het Jodendom en het christendom.

De Islam was vertegenwoordigd door een medewerker van het Huis van religies in Bern en een imam van de Ahmadiyya moskee in Neuwied; het Jodendom was vertegenwoordigd door mevrouw Rivka Hollaender, een "self-taught" sociaal werker die voorlichting en workshops over het Jodendom verzorgt. Br. Kannemann gaf een inleiding over ethisch handelen binnen het Christendom.

Gedurende de inleidingen ging het vooral over de ethiek van de diverse religies en hoe men omgaat met elkaar en andere geloven (de rol van Jezus (wel of niet de Messias) is daarbij cruciaal). Hoe staat men tegenover ethische vraagstukken als vrede en geweld(loosheid) en dan met name in de Islam, waarbij een genuanceerd beeld van de diverse stromingen in de Islam werd gepresenteerd.

Het voorbeeld van het Huis van de Religies in Bern laat zien hoe men met meerdere geloven in één huis verenigd kan zijn.

Bij de workshops werden deelnemers verdeeld in groepjes en werd er over de diverse perspectieven op ethiek (van de drie genoemde

geloven) gediscussieerd. In de groep die samen met Br. Kannemann sprak over het Christelijk perspectief werd al gauw de centrale vraag: Is ethisch handelen iets wat alleen bij een goed Christen past? Hoe denken wij als leden over hoe de Broedergemeente handelt op ethisch gebied?

Aan de hand van de verhalen in de Bijbel die Jezus vertelt over de barmhartige Samaritaan en de Gelijkenis van de rijke jongeling, werd gepraat over wat je moet doen om het goede te doen. En de uitspraak van Jezus: Voor zoveel jij dit één van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt jij dat Mij gedaan" (Matthéüs 25,40) maakt duidelijk wat Jezus het allerbelangrijkste uit de diverse geschriften vindt: Wanneer wij God liefhebben, moeten wij bovenal onze naasten lief hebben.

Br. Kannemann zegt daarover: Liefde is niet gebaseerd op algemene normen of waarden of op die van een bepaalde religie en liefde kan ook niet beredeneerd worden. Liefde is een concreet iets en liefde voor de naaste is gelijk aan de liefde voor Jezus. De concrete situatie doet een beroep op je naastenliefde en zorgt ervoor dat je het goede doet. Dit kan heel groot zijn (met zijn allen geld inzamelen voor mensen in nood) maar ook heel klein (op weg naar de koorrepetitie even stoppen voor een gesprekje met iemand, ook al kom je dan te laat).

Maar de vraag is: wat moet je als EBG lid dan concreet doen om het goede te doen, of zoals de rijke jongeling zegt: om het in Koninkrijk van God te komen? Moet je alles wat je hebt weggeven? Moeten wij als kerk ook meer gaan weggeven in plaats van het geld voor de eigen tekorten gebruiken? Verslag van Petra Onderwaater, afgevaardigde EBG Zeist

Hoe moeten wij dan - als individu of als gemeente - de vreemdeling die onderweg is, helpen als hij in nood is? Moeten wij ons daar nog meer op richten, ook gezien de grote aantallen vluchtelingen die op ons pad komen en de verdere brandhaarden en noden in de wereld? Tijdens het gesprek werd duidelijk dat daar nog veel vragen over zijn, en dat het in de concrete situatie (bijv. bij het verlenen van kerkasiel, of bij de opvang van Moslims)) niet altijd gemakkelijk is om het goede te doen, zowel binnen de afzonderlijke gemeente als in de EBG-provincie.

Br. Kannemann benadrukte daarbij iets wat een goed thema zou kunnen zijn voor een gemeenteavond of gespreksavond in groepjes: Naastenliefde, het goede doen voor anderen als gemeente, is niet specifiek iets voor Christenen. De liefde voor Jezus (wat gelijk staat aan naastenliefde) kan ook van een ander dan een Christen komen, ook als die persoon zich daar niet op voorstaat.

Mensen met een ander geloof (Islam, Jodendom) doen ook het goede en handelen ook uit naastenliefde. Vanuit deze optiek kun je in gesprek gaan met de ander, of hij of zij nu Christen, Moslim, Jood of niet-gelovige is. Ga in gesprek om te groeien en te leren van elkaar en niet om te veroordelen; wees eerlijk en oprecht en respecteer de religieuze beleving van de ander. Zoek naar overeenkomsten en wees vooral kritisch naar jezelf en je eigen geloofsgemeenschap. En heel belangrijk: stel vragen als je iets niet begrijpt en trek geen overhaaste conclusies.

De interreligieuze dialoog is, nu er zoveel gaande is in de wereld, een actueel thema, en als EBG moeten wij daar aan meedoen. In de concrete situatie zullen wij onze naastenliefde naar andersgelovigen die op ons pad zijn gekomen moeten laten zien. Hoe gaan wij daar dan mee om?

Petra Onderwaater,
afgevaardigde EBG Zeist